

<۲>

دروغهای هنر معاصر
هنر مفهومی، امر زیبا و پایان (های) هنر

نویسنده: چارلز هریسون

مترجم: احمد رضا تقاء

ویراستار: ماهان معلمی

مدیر نشر: ...
طراحی: ...

لیتوگرافی و چاپ

چاپ اول: ۱۳۸۳

تیراژ: ۱۰۰۰

شابک: ۹۷۸-۶۰۴-۹۱۶۷۸-۶-۲

نشر بن گاه

صندوق پستی: ۱۵۸۷۵/۸۵۷۶

www.bon-gah.com

این پروژه با همکاری شهاب فتوحی به انجام رسیده است.

مرشنامه:

هریسون، چارلز

۱۹۴۲-م.

Harrison, Charles.

عنوان و نام پدیدآور:

هنر مفهومی و امر زیبا و

پایان (های) هنر /

چارلز هریسون؛

مترجم احمد رضا تقاء.

مشخصات نشر:

۱۳۸۳.

مشخصات ظاهری:

۶۴ص: ۱۷×۱۱سم.

قیمت:

... هنر

شابک

۹۷۸-۶۰۴-۹۱۶۷۸-۶-۲

وضعیت فهرست‌یابی:

...

کتاب حاضر ترجمه بخشی

از کتاب

Themes in

contemporary art"

با عنوان

"Conceptual Art, The

aesthetic and the end(s)

of art"

است.

موضوع: هنر مفهومی.

موضوع: نقد هنری.

موضوع: هنر نوین - قرن ۲۰م.

- زمینه و موضوع.

شماره افزوده:

تقاء، احمد رضا.

۱۳۸۳- مترجم.

رده‌بندی کنگره:

NFF۹۹۴/ه۹۴۱۳۸۶

رده‌بندی دیوبی:

۷۰۹/۲۰۷۵

شماره کتابشناسی ملی:

۱۱۷۸۸۴۶

«تصویر ۱»

هنر و زبان

جزئیات نمایی ۱

(تصویر ۱۲)

از بخش دیواری اثر

مقدمه

اهداف جستار حاضر عبارت‌اند از بررسی مفهومی کیفیت زیبایی‌شناسی و گفتار انتقادی مدرنیستی در دهه‌ی ۱۹۶۰، تکوین فرم‌های هنری هومی در اواخر دهه‌ی ۱۹۶۰ و اوایل دهه‌ی ۱۹۷۰، و پاره‌ای تغییرات پدید آمده در اولویت‌های نقد. توجه نقد مدرنیستی نوعاً به «کیفیت تأثیر» نمایی (relative 'quality' effect) در نقاشی و مجسمه‌سازی معطوف بود که به وسیله‌ی چنین‌های «بودن» و رنگ منتقل می‌شد. اما بینندگان هنر کانسپچوال با آثاری عمدتاً عاری از رنگ و این موارد فاقد هرگونه شکل مشخص یا واحد روبرو بودند، که نمونه‌شان در تصویر ۱ دیده می‌تواند دید. هر که از تاریخ آوان گاردیسم در قرن بیستم سر رشته داشته باشد، کم پیش از نفی هنر بودن این گونه آثار اندکی درنگ خواهد کرد. بنابراین نخستین پرسشی که می‌بایست پاسخی برای آن یافت این است که چگونه می‌توان این قبیل چیزها را آثار هنری در نظر گرفت، و نه صرفاً تعدادی گزاره یا بیانیه، پیش‌طرح یا سند،

آثار نقادانه و یا مقالات نظری، و پرسش دوم اینکه چرا باید علی‌الظاهر از خیر همه‌ی آن چیزهایی که تا پیش از این قبیل آثار در جذابیت حسی هنر مؤثر بودند گذشت. تعیین حدود قلمرو ارجاع اصطلاح هنر مفهومی امری است دشوار و همین موضوع کار بررسی و مطالعه‌ی این مقوله را با پیچیدگی‌هایی همراه می‌سازد. از دهه‌ی ۱۹۷۰ به این سو بر همه‌ی انواع تولیدات هنری که در دایره‌ی مقولات فنی معین و مشخصی نظیر نقاشی و مجسمه‌سازی نمی‌گنجند بلااستثنا لفظ «مفهومی» اطلاق می‌شود. در خلال دهه‌های سوم تا پنجم قرن بیستم اصطلاح «انتزاعی» نیز به سرنوشتی مشابه دچار شد و افراد غیر حرفه‌ای این لفظ را بر کمابیش هر اثر دشوارفهمی اطلاق می‌کردند. مانعی که معمولاً بر سر راه درک هنر انتزاعی وجود داشت این بود که هنر انتزاعی از ارائه‌ی تصویری بلافاصله بازشناختنی از اشیای موجود در جهان، یعنی تصویری که تا پیش از آن در زمره‌ی ویژگی‌های جدایی‌ناپذیر نقاشی و مجسمه به شمار می‌رفت، پرهیز می‌کرد. بی‌تردید اینکه بتوان چیزی را نقاشی دانست بی‌آنکه آن لزوماً بر چیزی باشد ایده‌ای بود که برای پیشگامان هنر انتزاعی در خلال دو دهه‌ی نخستین قرن بیستم جذابیت داشت. پدیده‌ی متعاقب این دوره، یعنی شیوع اصطلاح لفظ «انتزاعی» بر هر اثر بدیعی که سبکی ناآشنا داشت گویای پیامدهای گسترده‌ی روند جدایی‌ناپذیری از تصورات تصویری بود. اما با رواج هرچه بیشتر این اصطلاح، ناگزیر معنای آن از آن جهت که تصورناپذیری که در ابتدا به ذهن واسیلی کاندینسکی (Vasily Kandinsky)، کازیمیر مالوینچ (Kasimir Malevich)، پیت موندریان (Piet Mondrian) و دیگران خطور کرده بود دورتر و دورتر شد.

به باور من این وضعیت تا حد زیادی شایع‌الحد است. «مفهومی» نیز می‌شود؛ صفتی که وقتی به نظر رسید حیطه‌ی هنر انتزاعی دیگر جای کار ندارد جانشین لفظ «انتزاعی» شد و نقش جنجال‌آفرینی را بر عهده گرفت. از یک سو، رواج هر چه بیشتر این اصطلاح گواهی است بر اهمیت تصورات مورد ابداع آن. در این مورد تحول در ملاک‌های تشخیص، تعریف و ارزیابی اشیا و آثار هنری بود. و از سوی دیگر خود همین رواج شرایط خاصی را که برای هنرمندان در اواخر دهه‌ی ۱۹۶۰ یا آن روبرو بودند از نظر پنهان می‌داند؛ شرایطی که باعث شد فکر در خصوص همان شیوه‌های بدیعی برای کار کردن سوق داد که این اصطلاح نخستین

بار در توصیف‌شان به کار رفت. به هر حال در هر دو مورد، موضوع مد نظر ماهیت برهه‌ای تحول‌آفرین در تاریخ هنر است. در مطالعه‌ی هر کدام از این دو برهه آنچه ضرورت دارد تجسم هم‌دلانه‌ی شرایط عملی - چارچوب مشکلات و امکانات - آن برهه است؛ شرایطی که به نظر می‌رسید برای تعدادی از آنان که درگیرش بودند تعریف معینی از فعالیت هنری به دست می‌دهد.

<۱>

Flynt, 'Concept Art' (1961), in Young, *An Anthology*: unpaginated.

<۲>

LeWitt, 'Paragraphs on Conceptual Art', first published in *Artforum*, vol. 5, no. 10, summer 1967, pp. 79-84; reprinted in Harrison and Wood, *Art in Theory 1900-2000*, VIIA8, pp. 864-9. LeWitt's subsequent 'Sentences on Conceptual Art' was first published in *Art-Language*, vol. 1, no. 1, May 1969, pp. 11-13 and is reprinted in Harrison and Wood, *Art in Theory 1900-2000*, VIIA9, pp. 849-51.

<۳>

LeWitt, 'Paragraphs on Conceptual Art' (1967), in Harrison and Wood, *Art in Theory 1900-2000*, VIIA9, pp. 849.

اشیای نامشخص

در سال ۱۹۶۳، مجموعه مقالاتی که آمانگساز آوان گارد، لامونت یانگ (La Monte Young) و هنری فلینت (Henry Flynt) در زمینه‌ی «هنر مفهومی» (Conceptual Art) به چاپ رسید،^۱ فلینت با گروه فلاکس (Fluxus) در ارتباط بود. شماری از آثار و تئوریات او و دیگر اجراهای این گروه شرکت داشت. البته مقاله‌ی او که در سال ۱۹۶۱ نوشته شده بود، رنگ‌وبویی شخصی داشت و بیشتر به موسیقی و ریاضیات می‌پرداخت. هنر «مفهومی» (Conceptual Art) نخستین بار در ۱۹۶۷ در پی انتشار مقاله‌ای از سول لوویت (Sol LeWitt) با عنوان «چند پاراگراف در باب هنر مفهومی»^۲ یکی از ریزه‌نامه‌های مجله‌ی آمریکایی *آرت فورم* (*Artforum*) چاپ شد.^۳ لوویت هنر «مفهومی» را جزئی از تعدادی طراحی دیواری دهه‌ی ۱۹۶۰ بود و در ۱۹۶۹ نشریات متنوعی از هنر «مفهومی» را به افراشه‌ی خود (تصویر ۸) می‌نویسد «زمانی که هنرمند از یک فرم هنری مفهومی استفاده می‌کند یعنی همه‌ی طراحی‌ها و تصمیم‌گیری‌هایش انجام شده و اجرا فرغ بر موضوع است. هنر مفهومی تنها زمانی خوب است که فکر و ایده‌ی پشت آن خوب باشد».^۴

می‌توان گفت «هنر مفهومی» به وسیله‌ی معنای این عبارت به کار گرفته شده و (پرفورمنس) می‌رسد و سر دیگرش به ایده‌هایی که در قالب متن بیان می‌شوند و نمودار و عکس ارائه می‌شوند. البته تمایز میان هنر اجرا و هنر ایده‌ی تدبیری نیست که بتوان آن را صددرصد در مورد تمامی آثار آوان گارد اواخر دهه‌ی ۱۹۶۰ و اوایل دهه‌ی ۱۹۷۰ به کار بست، ولی می‌توان از آن برای مشخص کردن شماری از کارهای گوناگون انجام‌شده در چارچوب وسیع‌تر جنبش هنر کانسپچوال بهره جست. هدف من در